TILLBAKAGÅNG

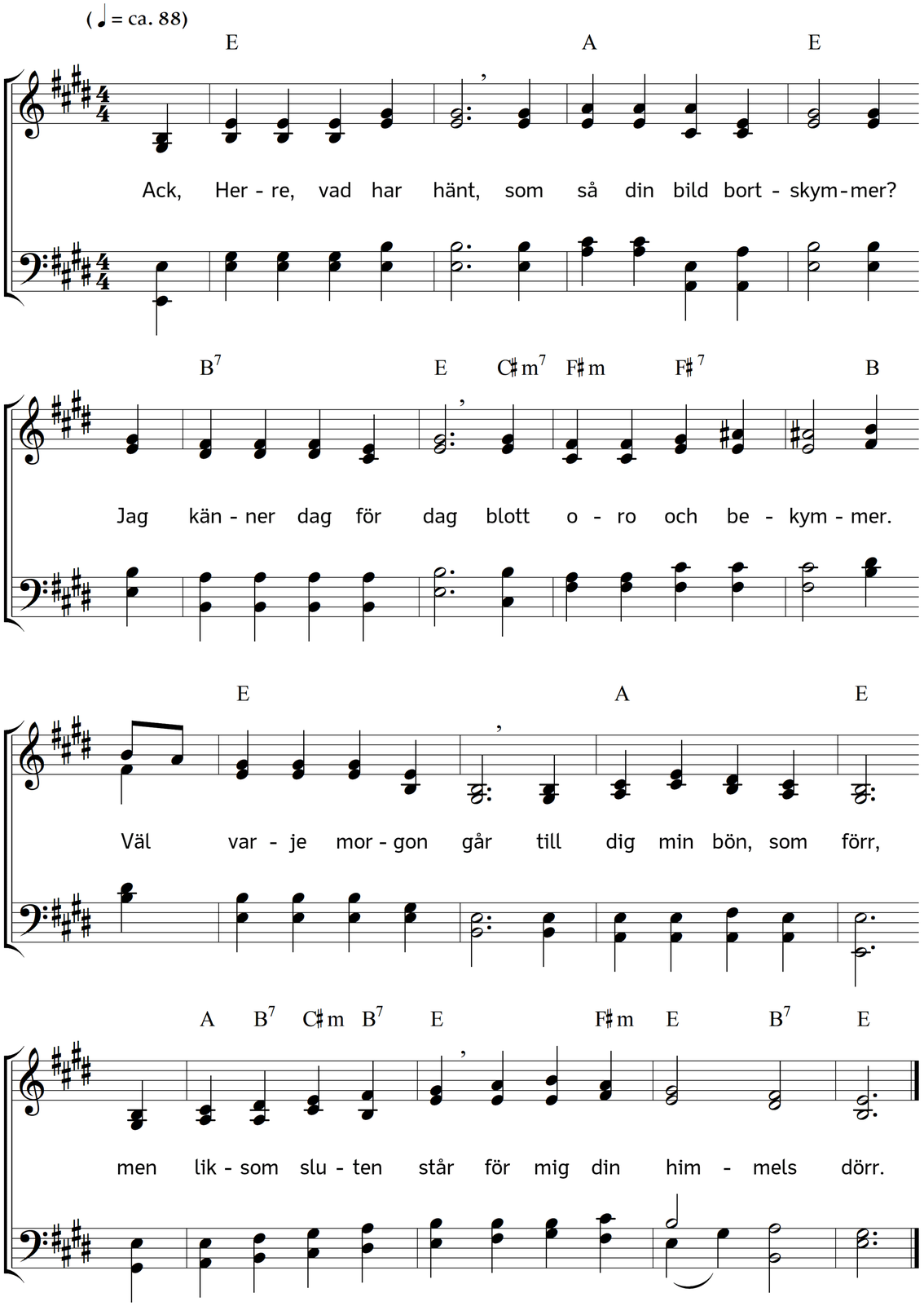

2. Jag bävar, när jag hör
den röst mig gladt så ofta.
De rosor i din gård
ej mer som fordom dofta.
Jag hopar skuld på skuld,
men vet ej rätt varför.
O Herre, var mig huld!
Nåd med mig arme gör!

3. Jag känner, att jag har
min första kärlek svikit
och ut på världens väg
i tvivelsmål bortvikit.
Den låga – fordom brann
uppå mitt hjärtas härd,
förbrändes och försvann
för världens lust och flärd.

4. Från vakande och bön
jag ofta kall insomnat,
och ofta hand och fot
från id och arbet domnat.
Helt visst din ande god
måst gå från mig med sorg,
då jag sökt levnadsmod
på dagens marknadstorg.

5. Nu lägger du din hand
så tung uppå mitt sinne.
Vad ont jag ofta gjort,
du förer mig i minne.
Mig ofrid gripit fatt,
min ljuva fröjd har flytt,
och i mitt sinnes natt
än ingen morgon grytt.

6. Skall jag nu få den dom,
min otro har förskyllat,
och lämnas åt den grav,
mitt tvivel igenmyllat?
Ack nej. Du, Herre, vill
ej någon mänskas död.
Men se i nåd mig till!
Fräls mig utur min nöd!

7. Min levnads ljus du är,
mitt hjärtas liv och hälsa,
och du den ende är,
som från allt ont kan frälsa.
Därför jag dag för dag
åkalla vill ditt namn.
Du ställer allt i lag.
Du räcker mig din famn.

Text: Carl Johann Philipp Spitta. Översättning: Torsten Lundberg. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2016 Johannes Thomas Rüegg. Källa: www.christmysong.com/155/